

Agapevesper

såsom den firas på påskdagens eftermiddag

STOCKHOLMS ORTODOXA STIFT
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Provöversättning Fader Anders Åkerström 1997, 2022. Alla förslag på
förändringar mottages tacksamt per e-post till info@ortodoxakyrkan.se*

DEN NIONDE TIMMEN

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Läsare: Kristus är uppstånden från det döda, med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3)

Och sedan:

Låtom oss som nu hava skådat Kristi uppståndelse tillbedja vår Herre Jesus, som ensam är utan synd. Vi tillbedja Ditt kors, o Kriste, och prisa och ära Din heliga Uppståndelse. Ty Du är vår Gud och vi känna ingen annan utom Dig och vi åkalla Ditt namn. Kommen I alla troende, låtom oss tillbedja Kristi heliga Uppståndelse, ty skåda, genom Korset har glädje kommit till världen all. För evigt välsignande Herren, prisa vi Hans Uppståndelse. För vår skull uthärdade Han korset och genom döden tillintetgjorde Han döden. (3)

När de som var med Maria kom, i väntan på gryningen, och fann att stenen var bortrullad från graven, hörde de en ängel: Varför söken I den levande bland de döda, Han som bidar i det eviga ljuset? Skåden linnebindlarna. Gån åstad med hast och sägen till världen att Herren är uppstånden och genom döden utplånat döden, ty Han är Guds son som frälser människosläktet.

Fastän Du nedsteg i graven, o Du Odödlige, krossade Du dödsrikets makt och uppstod såsom segrare, o Kriste vår Gud, ropande till de myrrabärande kvinnorna, glädjens, och givande frid åt Dina Apostlar, o Du som skänker Uppståndelse åt de fallna.

I graven till kroppen, till dödsriket med Din själ fastän Du är Gud; i paradiset med rövaren; och på tronen med Fadern och Anden är Du den som uppfyller allting, o Kriste, den Obegränsade.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Huru livgivande, huru mycket mer skönt än paradiset och i sanning mer skimrande än något konungsligt palats visade sig Din grav vara, källan till vår Uppståndelse, o Kriste.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Gläd dig, O den allra Högstes helgade och gudomliga tabernakel, ty genom dig, o *Theotokos*, är glädje given till dem som ropa: Välsignad vare du bland kvinnor, o du allrareaste Härskarinna.

Herre, förbarma Dig. (40) Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ärorikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim; du som utan att förtäras födde Gud, Ordet; du som är *Theotokos*, vi prisar dig.

I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Fader, välsigna

Präst: Genom våra heliga Fäders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss och fräls oss.

Läsare: Amen.

Så börjar vi om från begynnelsen, dock utan prästens acklamation, och detta tre gånger.

Och åter igen: Kristus är uppstånden från det döda, med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och

i evigheters evighet. Amen.

Herre, förbarma Dig. (3) Välsigna.

Präst: Må Kristus, vår sanne Gud, som uppstod från det döda och med Sin död döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt, genom förbönerna av Sin allrarenaste och mest tadelfria heliga Moder, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [kyrkans helgon], de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, [dagens helgon] vilkens / vilkas minne vi firar och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

Kristus är uppstånden från det döda, med Sin död Han döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt.

Läsare: Sannerligen är Herren uppstånden.

AGAPEVESPER PÅ PÅSKDAGEN

Diakonen går ut genom den norra porten och ställer sig framför ambon och säger:

Diakon: Εὐλόγησον Δέσποτα. (Välsigna Härskare)

Prästen har iklätt sig samtliga liturgiska kläder och stående framför det heliga bordet med rökelsekaret i höger hand och görande korsets tecken över det heliga bordet med densamma och säger:

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Sedan sjunger prästen en gång och kören repeterar två gånger:

Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt och dem som äro i gravarna liv har Han bragt.

Därefter säger prästen eller diakonen följande verser, och efter varje vers sjunges samma troparion ovan av körerna:

Första versen: Må Gud stå upp och må Hans fiender varda förskingrade och må de som hata Honom fly från Hans ansikte.

Andra versen: Såsom rök fördrives, så må de fördrivas av Dig, liksom vaxet smälter för eld.

Tredje versen: Så må de ogudaktiga förgås för Guds ansikte men de rättfärdiga vara glada.

Fjärde versen: Detta är den dag, som Herren har gjort. Låtom oss på den fröjdas och vara glada!

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Sedan säger prästen högt: Kristus är uppstånden från de döda. Med Sin död Han döden nederlagt

Och kören: och dem som äro i gravarna liv har Han bragt.

Diakonen tar prästens välsignelse och går ut från altaret genom den norra porten och ställer sig framför ambon.

Diakonen (prästen) säger den stora böneföljden:

I frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarna Dig. (Upprepas efter varje bönepunkt.)

Om friden från ovan och om våra själars frälsning låtom oss bedja till Herren.

Om hela världens fred, om Guds heliga Kyrkors väl och om allas enhet, låtom oss bedja till Herren.

För detta heliga hus och för dem som i tro, andakt och gudsfruktan träda in däri, låtom oss bedja till Herren.

För alla fromma och Ortodoxt kristna, låtom oss bedja till Herren.

För den heliga, allmänneliga, apostoliska kyrkan för vår Ärkebiskop Kallinikos och vår Metropolit Kyprianos, för det vördiga prästerskapet, för diakonatet i Kristo, för alla kyrkotjänare och för folket, låtom oss bedja till Herren.

För Guds tjänare, N.N., för alla ortodoxa konungar och drottningar för detta lands världsliga överhet, låtom oss bedja till Herren.

För denna kyrka (detta heliga kloster), för denna stad, för alla städer och länder och för de troende, som bo i dem, låtom oss bedja till Herren.

Om god väderlek, om överflöd av jordens frukter och om fredliga tider, låtom oss bedja till Herren.

För resande till lands och vatten och i luften, för alla sjuka, lidande och fångar och om deras frälsning, låtom oss bedja till Herren.

Att vi må frias från all sorg, vrede, nöd och oro, låtom oss bedja till Herren.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** *Allraheligaste Theotokos fräls oss*) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Dig tillkommer all ära, allt lov och all tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Diakonen återvänder till sin plats i altaret genom den södra porten.

Diakonen tager på sig sin kalimavka och hämtar rökelsekaret och närmar sig prästen med orden:

Diakon: Välsigna rökelsen, Härskare!

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Diakonen kysser prästens högra hand och säger:

Diakon: Amen.

Präst: För Dig, Kriste vår Gud, frambära vi denna rökelse till en andlig vällukt, vilken Du mottager på Ditt himmelska altare och sänd ned över oss i retur Din Helige Andes nåd.

Prästen tager på sin kalimavka och påbörjar den stora berökningen vid orden "rökoffer". Efter berökningen sätter han på sin felonion över exorason och epitachelion och tager av sin kalimavka.

Kören sjunger sedan enligt veckans ton:

PSALM 140

O Herre, jag har ropat till Dig, lyssna till mig. / Lyssna till mig, o Herre. / O Herre, jag har ropat till Dig, lyssna till mig. / Lyssna till mina böners ljud, när jag ropar till Dig:/ Lyssna till mig, o Herre.

Må min bön stiga inför Dig såsom ett rökoffer, mina händers upplyftande såsom ett aftnonoffer. Lyssna till mig, o Herre.

Sätt, o Herre, en vakt för min mun, och en omgivande dörr runt mina läppar.

Låt icke mitt hjärta vika av till onskans ord, till att giva ursäkter för synder,

med människor som göra vad orätt är; och jag vill icke beblanda mig med deras utvalda.

Den rättfärdige skall fostra mig i barmhärtighet och tillrättavisa mig, må han icke gjuta syndarens olja över mitt huvud.

Ty ännu är också min bön i deras välvilja, deras domare uppslukades nära klippan.

De skola höra mina ord, ty de hava blivit ljuva. Såsom jordklumpar brötos sönder över marken, så skingrades deras ben i dödsriket.

Ty mot Dig, o Herre, Herre, se mina ögon, till Dig har jag satt mitt hopp, förkasta icke min själ.

Bevara mig för snaran som de hava lagt ut för mig och från deras stötesten som handla laglöst.

Syndarna skola falla i sitt nät, men jag är ensam till dess jag skall passera förbi.

PSALM 141

Med min röst ropade jag till Herren, med min röst bad jag till Herren.

Jag skall utgjuta min bön inför Honom, mitt bekymmer skall jag kungöra inför Honom.

När min ande sviker mig, då känner också Du mina vägar.

På den väg där jag gick, lade de ut en snara för mig.

Jag skådade på min högra sida och såg efter, men det fanns ingen som kände mig.

Ingen tillflykt återstår för mig, ingen finnes, som frågar efter min själ.

Jag ropade till Herren, jag sade: ”Du är mitt hopp, min del i de levandes land.”

Akta på min bön, ty jag är i stort elände.

Befria mig från dem som förfölja mig, ty de äro starkare än jag.

Sedan de anmodade stichera enligt vad Typikon indikerar, som sjunges på angiven ton.

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, o Herre, Herre, hör min röst.

4. Låt Dina öron akta på mina böners ljud.

5. Om Du, o Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

Stichos:

Kommen låtom oss tillbedja Gud Ordet, som föddes av Fadern före all tid, och blev människa genom Jungfrun Maria; efter att ha uthärdat Korset, överlämnade Han sig själv till begravning, såsom Han själv behagade, och havande uppstått från de döda, frälste Han mig, en man som avvikit.

6. För Ditt namns skull har jag väntat, o Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

Stichos:

Kristus vår Frälsare, som naglat vid Korset vårt skuldebrav, utplånade det, och förintade dödens herravälde; vi tillbedja Hans Uppståndelse på den tredje dagen.

7. Från morgonvåkten till nattvåkten, från morgonvåkten låt Israel hoppas på Herren.

Stichos:

Med ärkeänglarna låtom oss sjunga lovsånger till Kristi Uppståndelse, ty Han är våra själsars återlösare och Frälsare; och i förskräckande ära och makt kommer Han åter för att döma världen som Han har skapat.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom och Han skall friköpa Israel från alla dess missgärningar.

Stichos:

Dig, den korsfästne och Uppståndne, förklarade ängeln vara Härskare, och Han sade till kvinnorna: Kommen och sen var Herren låg, ty han är Uppstånden såsom Han sagt, ty Han är allsmäktig. Därför falla vi ned för Dig, som ensam är odödlig; o Kriste, Livgivare, förbarma Dig över oss.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Stichos:

Genom Ditt kors utplånade Du trädets förbannelse, genom Din begravning har Du dräpt dödens herravälde; och genom Din uppväckelse har Du upplyst människosläktet. Därför ropa vi till Dig: o välgörare, Kriste vår Gud, ära åt Dig.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Stichos:

Av fruktan öppnades dödens portar för Dig, O Herre, och Adödsrikets dörrvaktare förskräcktes då de sågo Dig, för Du bröt sönder malmportarna, och bröt upp järnreglarna, och Du ledde oss ut från mörker och dödens skugga, och bröt upp våra

bojor.

Prästen öppnar porten, bugar tre gånger för det heliga bordet. Om en diakon tjänar med prästen ställer prästen sig till höger om det Heliga Bordet och diakonen ställer sig framför det heliga bordet. Diakonen säger:

Diakon: Välsigna rökelsen, Härskare!

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Diakonen kysser prästens högra hand och säger:

Diakon: Amen.

Diakon beröker runt det Heliga Bordet och startar det lilla intåget med rökelsekaret eller med Evangeliet, om det är en sådan dag där evangelieläsning föreskrives.

Under det lilla intåget säger prästen stilla: Om aftonen och om morgonen och under dagen pris, välsigna, tacka och bönfalla vi Dig, o alltings Skapare och Härskare: Må vår bön stiga inför Dig såsom ett rökoffer och må våra hjärtan icke utöva ondskans ord eller tankar, utan befria oss från allt som bemästrar våra själar: Ty våra ögon skåda efter Dig, o Herre, vår Gud, och på Dig förtrösta vi. Låt oss icke komma på skam, o Du vår Gud. Ty till Dig tillkomme lov, pris och ära, tillika med Din Son och den Helige Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Sjungande frälsningens hymn, låtom oss med våra läppar ropa
Ut: Kommen alla, låtom oss i Herrens hus nedfalla sägandes:
O Du som blev korsfäst på ett trä, och uppstod från de döda och
är i Faderns sköte, utplåna våra synder.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Theotokion:

Lagens skugga är förgången, nåden har anlänt; ty liksom
busken icke förtärdes, fastän den brann, sålunda såsom en
Jungfru födde du, och en Jungfru du förblev. Istället för en
eldstod, grydde Rättfärdighetens Sol; istället för Mose, Kristus,
våra själafrälsning.

Diakon (präst): Visdom! Stån upprätt!

Kör (eller prästerskap):

Heliga ärans ljus fyllt av glädje av odödlighetens Fader, himmelskt, heligt, saligt, o Jesu Krist: vi som äro komna till solens nedgång skådande aftonens ljus, prisa Fader, Son och Helige Ande, Gud. Ty värdig är Du att alltid lovsjungas av alla röster, o Du Guds Son, som giver liv. Därför förhärligar världen Dig.

Diakon (Präst): Aftonens prokeimenon!

Kören sjunger dagens prokeimenon:

Kör: Vem är så stor som vår Gud? Du är en Gud som gör under.

Stichos: Du har gjort Din makt känd bland folken.

Kör: Vem är så stor som vår Gud? Du är en Gud som gör under.

Stichos: Och jag sade: Nu har jag begynt. Denna förändring har formats av den Allrahögstes högra hand.

Kör: Vem är så stor som vår Gud? Du är en Gud som gör under.

Stichos: Jag åminner Herrens gärningar; jag vill åminna Dina gärningar från begynnelsen.

Kör: Vem är så stor som vår Gud? Du är en Gud som gör under.

Diakon: Låtom oss bedja till Herren, vår Gud, att Han ville akta oss värdiga att höra det heliga Evangeliet,

Kör: Herre, förbarma Dig. (3)

Diakon: Vishet! Stån upp. Låtom oss höra det heliga Evangeliet.

Präst: Frid vare med eder alla.

Kör: Så ock med din ande.

Präst: Läsning av det heliga Evangeliet enligt S:t Johannes.
Låtom oss vara uppmärksamma.

Kör: Ära åt Dig, o Herre, ära åt Dig.

Evangelietexten (Joh. 20:19–25) läses i tre delar på så många språk som möjligt:

På aftonen samma dag, den första veckodagen, medan lärjungarna av fruktan för judarna voro samlade inom stängda dörrar, kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: »Frid vare med eder!» Och när han hade sagt detta, visade han dem sina händer och sin sida. Och lärjungarna blevo glada, när de sågo Herren.

Åter sade Jesus till dem: »Frid vare med eder! Såsom Fadern har sänt mig, så sänder ock jag eder.» Och när han hade sagt detta, andades han på dem och sade till dem: »Tagen emot helig ande! Om I förlåten någon hans synder, så äro de honom förlåtna; och om I binden någon i hans synder, så är han bunden i dem.»

Men Tomas, en av de tolv, han som kallades Didymus, var icke med dem, när Jesus kom. Då nu de andra lärjungarna sade till honom att de hade sett Herren, svarade han dem: »Om jag icke ser hålen efter spikarna i hans händer och sticker mitt finger i hålen efter spikarna och sticker min hand i hans sida, så kan jag icke tro det.»

Kör: Ära åt Dig, o Herre, ära åt Dig.

Diakonen tager åter prästens välsignelse och lämnar altaret genom den norra porten och ställer sig framför ambon.

Diakon: Låtom oss säga av hela vår själ och av hela vårt

sinne, låtom oss säga.

Kör: Herre, förbarma Dig (x3). *Upprepas efter varje bönepunkt.*

O Herre, Allhärskare, våra fäders Gud! Vi bedja Dig; bönhör oss och förbarma Dig över oss.

Förbarma Dig över oss, o Gud, efter Din stora nåd. Vi bedja Dig; bönhör oss och förbarma Dig över oss.

Åter bedja vi för de fromma och Ortodoxa Kristna.

Åter bedja vi för vår Ärkebiskop Kallinikos och vår Metropolit Kyprianos, för våra bröder, prästerna, munkprästerna, hierodiakonerna och monastikerna och för hela vårt brödraskap i Kristo.

Åter bedja vi om nåd, liv, frid, hälsa, frälsning, beskydd samt förlåtelse och tillgift för alla synder åt Dina tjänare, och alla de fromma och Ortodoxa kristna.

(Åter bedja vi för Guds tjänare N.N. och alla de som tidigare ihågkommits med deras familjer och släktingar.)

Åter bedja vi för de saliga och evig ihågkommelse värda stiftarna av denna heliga kyrka, för Guds hädansovna tjänare N.N. och för alla hädansovna, rättrogna fäder och bröder, som vila här och allestädes.

(Åter bedja vi för Guds tjänare N.N. och för förlåtelse av hans/hennes/deras synder, både medvetna och omedvetna.)

Åter bedja vi för dem som i detta heliga och ärovärdiga hus bära god frukt och öva barmhärtighet, för arbetarna, för sångarna, och för allt det kringstående folket, som av Dig väntar stor och rik barmhärtighet.

Prästen stilla: Herre, vår Gud, mottag denna innerliga bön av Dina tjänare och förbarma Dig över oss efter Din stora barmhärtighet. Sänd Din nåd över oss och

över allt Ditt folk, som trängtar efter Din stora barmhärtighet.

Präst: Ty en barmhärtig och människoälskande Gud är Du och Dig hembära vi ära, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

Läsare: Värdigas, o Herre, denna afton bevara oss utan synd. Välsignad vare Du, o Herre, våra faders Gud, och prisat och förhärligat är Ditt namn för evighet. Amen. Din nåd, o Herre vare över oss, såsom vi hoppas på Dig. Välsignad vare Du, o Herre, lär mig Dina stadgar. Välsignad vare Du, o Härskare, lär mig förstå Dina stadgar. Välsignad vare Du, o Helige, upplys mig genom Dina stadgar. O Herre, Din nåd varar för evigt, försmå icke Dina händers verk. Ty Dig tillkommer pris, Dig tillkommer lov och Dig tillkommer ära, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Diakon: Låtom oss fullborda vår aftonbön till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Om en afton i allo fullkomnad, helgad, fridfull och utan synd, låtom oss bönfälla Herren.

Kör: Giv, o Herre. *Upprepas efter varje bönepunkt.*

Diakon: Om fridens ängel, den trogne vägledaren, våra kroppars och själar beskyddare, låtom oss bönfälla Herren.

Om förlåtelse och eftergift för våra synder och överträdelser, låtom oss bönfälla Herren.

Om det som är gott och gagneligt för våra själar och om

världens fred, låtom oss bönfalla Herren.

Att vi må fullända vår återstående levnadstid i frid och botfärdighet, låtom oss bönfalla Herren.

Att vårt livs slut må vara kristligt och stilla, utan smärta och skam och om en god räkenskap vid Kristi förskräckande dom, låtom oss bönfalla Herren.

Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos och ständig Jungfru (**Kör:** *Allraheligaste Theotokos fräls oss*), jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Du är en god och människoälskande Gud och till Dig, Fader och Son och Helig Ande, uppsända vi lov. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Präst: Frid vare med eder alla

Kör: Så ock med din ande.

Diakon (Präst): Böjen edra huvuden för Herren!

Kör: Åt Dig, o Herre. (*Långsamt*)

Präst säger stilla: O Herre, vår Gud, Du som har danat himlarna och nedstigit till människoläktets frälsning, se till Dina tjänare och Din egendom. Ty inför Dig, Du stränge och människoälskande Domare, hava Dina tjänare böjt sina huvuden och ödmjukat sina liv, icke väntande hjälp av människor men väntande efter Din nåd. Din frälsning åstundar de. Så bevare dem varje tid, under den innevarande aftonen och under den stundande natten, från varje fiende, från varje djävulens fördärvliga gärning, från fåfängliga tankar och onda begärelser.

Präst: Ty välsignat och prisat vare Ditt Rikes makt, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Kören sjunger sedan apostikon från Oktoechos (Uppståndelsesticheron i andra tonen):

Din Uppståndelse, O Kriste Frälsare, har upplyst hela världen, och Du återkallar Din skapelse, O Allsmäktige Herre, ära vare Dig.

PÅSKSTICHERA MED DESS VERSER DEN FÖRSTA PLAGALA TONEN

Stichos:

Må Gud stå upp och må Hans fiender varda förskingrade!

Den heliga Påskan har idag gått upp för oss; den nya, heliga Påskan; den hemlighetsfulla Påskan; den vördnadsbjudande Påskan; Påskan är Kristus, Återlösaren; den obefläckade Påskan; den stora Påskan; de troendes Påsk; Påskan som öppnar oss paradiset portar; Påskan som helgar alla troende.

Stichos:

Såsom rök fördrives, så må de fördrivas.

Gån bort från skådandet, I glädjebudbärande kvinnor, och sägen till Sion: "Mottag av oss glädjens budskap om Kristi Uppståndelse." Smycka dig, spring upp och fröjdas och jubla Jerusalem, då du ser Kristus lik en brudgum stiga fram ur graven.

Stichos:

Så må de ogudaktiga förgås för Guds ansikte, men de rättfärdiga vara glada.

När de myrrhabärande kvinnorna bittida om morgonen trädde fram till Livgivarens grav, sågo de en ängel sittande på stenen. Denne talade till dem och sade: "Varför söken I den Levande bland de döda? Varför begråten I den Oförgänglige bland de förgängliga? Gån och förkunnen det för Hans lärjungar!

Stichos:

Detta är den dag, som Herren har gjort. Låtom oss på den fröjdas och vara glada!

O, sköna Påsk! Påsk, Herrens Påsk, den vördnadsbjudande Påsk har gått upp över oss. Påsk! Låtom oss omfamna varandra i glädje! O Påsk, du befriare från sorger! Ty framträdande idag i glans ur graven som ur ett brudgemak har Kristus fyllt kvinnorna med glädje, sägande: "Förkunnen det för apostlarna!"

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

DEN FÖRSTA PLAGALA TONEN

Uppståndelsens dag! Låtom oss upplysas av högtiden! Låtom oss omfamna varandra! Låtom oss säga "Bröder" även åt dem som hata oss! Låtom oss förlåta allt för uppståndelsens skull! Och låtom oss ropa så: "Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och dem som äro i gravarna liv har Han bragt."

Sedan: Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och dem som äro i gravarna liv har Han bragt.
(3)

Präst: Vishet!

Läsare: Fader, välsigna!

Präst: Han som är, vare välsignad, Kristus vår Gud, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amin. Befäst, o Gud, de fromma och ortodoxt kristnas heliga tro, med Hans heliga Kyrka och denna stad (detta heliga kloster) i evigheternas evighet. Amin.

Präst: Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt.

Läsare: Och dem som äro i gravarna liv har Han bragt.

Präst: Må Kristus, vår sanne Gud, som uppstod från det döda och med Sin död döden nederlagt och åt dem som äro i gravarna liv Han bragt, genom förbönerna av Sin allrarenaste och mest tadelfria heliga Moder, genom kraften av det ärade och livgivande Korset, genom de ärovördiga, himmelska, okroppsliga krafternas beskydd, genom förbönerna av den ärorika, härliga profeten, förelöparen och döparen Johannes, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, de heliga, ärade och segerrika martyrerna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [kyrkans helgon], de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, [dagens helgon] vilkens / vilkas minne vi firar och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

Präst: Kristus är uppstånden. (3)

Alla: Ja, Han är sannerligen uppstånden. (3)

Kör: Kristus är uppstånden från de döda, med Sin död Han döden nederlagt och dem som äro i gravarna liv har Han bragt. (3)

Och åt oss har Han givit evigt liv. Låtom oss därför lovsjunga Hans uppståndelse på den tredje dagen.

AFTONBÖNER

BÖN 1

Herre, barmhärtig och nådig, långmodig och stor i mildhet! Hör vår bön och lyssna till vårt böneljud! Gör med oss ett tecken till godo! Led oss på Din väg, så att vi vandra i Din sanning! Gläd våra hjärtan, så att vi frukta Ditt heliga Namn, ty Du är stor, och Du gör under. Du ensam är Gud och ingen är Dig lik bland gudarna. O Herre, Du är stark i nåd och god i makt att

hjälpa och trösta och frälsa alla, som hoppas på Ditt heliga namn. Ty Dig, Fader, Son och Helig Ande tillhör all ära, heder och tillbedjan, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 2

Herre, straffa oss icke i Din vrede och tukta oss icke i Din förtörkelse. Men handla med oss efter Din nåd, Du våra sjäalars läkare och Helbrägdagörare. Led oss in i Din viljas hamn! Upplys våra hjärtans ögon till att känna Din sanning. Förläna oss att få framleva återstoden av vår levnadstid i frid och utan synd för den heliga Theotokos' och alla helgons förböners skull. Ty Din, Fader, Son och Helig Ande är makten, och Ditt är Riket och kraften och härligheten, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 3

Herre, vår Gud, tänk på oss, Dina syndiga och till intet dugliga tjänare, då vi åkalla Ditt namn. Låt oss icke komma på skam, då vi förtrösta på Din nåd, Men förläna, o Herre, vad vi bedja om till vår frälsning! Giv oss nåd att älska och frukta Dig av allt vårt hjärta och att i allt göra Din heliga vilja. Ty Du är en god och människoälskande Gud, och till Dig, Fader, Son och Helig Ande, uppsända vi lov, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 4

O, Du som besjungs av de heliga krafternas aldrig tystnande lovsånger och oupphörliga lovprisningar! Fyll Du våra läppar med Ditt lov, så att vi må giva Ditt heliga namn ära. Giv oss del och arvslott med alla dem som i sanning frukta Dig och hålla Dina bud. Ty Dig, Fader, Son och Helig Ande, tillkommer all

ära, heder och tillbedjan, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 5

Herre, Herre! Du som uppehåller allt med Din allrarenaste hand; Du som är långmodig mot oss alla och som sörjer över våra onda gärningar! Tänk på Din barmhärtighet och Din nåd! Besök oss med Din godhet och förläna oss genom Din nåd att även under den återstående dagen undfly den ondes mångfaldiga list. Bevara vårt liv otadligt genom Din allraheligaste Andes nåd. Genom nåden och kärleken hos Din enfödde Son, tillsammans med vilken Du är välsignad jämte Din allraheligaste och gode och livgivande Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 6

O Gud, stor och underbar, Du som i ousäglig nåd och rik försyn styr allt! Du som såväl har givit oss jordiskt gott som anförtrott oss det utlovade Riket genom de goda gåvorna enligt Ditt löfte; Du som berett vår väg till att även under den förgångna dagen undvika allt ont! Förläna oss att också få fullborda den återstående tiden otadligt inför Din härlighets åsyn samt att lovsjunga Dig, Du ende Gode och Människoälskande, Dig vår Gud. Ty Du är vår Gud och till Dig uppsända vi ära, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 7

O Gud, stor och upphöjd! Du som ensam äger odödlighet och som bor i ett ljus, dit ingen kan nå, Du som i vishet har danat allt skapat, Du som skilt mellan mörker och ljus och satt solen att råda över dagen och månen och stjärnorna att råda

över natten; Du som förlänat oss, syndare att även denna stund träda inför Ditt ansikte med bekännelse och att åt Dig frambära vårt aftonlov! Låt, o Människoälskande, våra böner gälla inför Dig såsom ett rökoffer och mottag den såsom en vällukt. Giv oss frid under denna afton och under den stundande natten. Kläd oss i ljusets vapenrustning. Skydda oss för nattens resor och för allt, som vandrar i mörkret. Giv, att sömnen, som Du givit oss till vederkvickelse i vår svaghet, må vara fri från alla djävulska drömmar. Ja, Härskare, Du alla goda gåvors Givare, giv att vi ock på vårt nattliga läger i botfärdighet må besinna Ditt namn, så att vi, upplysta av Dina budords lära, må stå upp till att prisa Din godhet i andlig glädje samt hembära Dig böner och åkallan för våra egna och allt Ditt folks synder. Besök dem med barmhärtighet för den heliga Theotokos' förböners skull. ty Du är en god och människoälskande Gud och Dig hembära vi ära, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

